

Kunisch Hermann (1856-1893)

Badacz skamieniałości górnośląskiego triasu

Urodził się 9 stycznia 1856 roku w Nysie (Neisse), gdzie ukończył zarówno szkołę elementarną, jak i szkołę realną I stopnia. W roku 1876 po uzyskaniu świadectwa dojrzałości rozpoczął studia przyrodnicze na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Wrocławskiego. Na podstawie dysertacji „Über die tödtliche Einwirkung niederen Temperaturen auf die Pflanzen” uzyskał w kwietniu 1880 stopień doktora filozofii, po czym od listopada 1880 roku do lutego roku 1883 pełnił obowiązki asystenta Muzeum Mineralogicznego Uniwersytetu Wrocławskiego, jednocześnie odbywając staż nauczycielski w Królewskim Katolickim Gimnazjum św. Macieja. W maju 1882 zdał egzamin pro facultate docendi.

Od roku 1883 był członkiem Śląskiego Towarzystwa Kultury Ojczyznej, w którym pracował głównie w sekcji botanicznej i przyrodniczej. Jego referaty drukowane w rocznych sprawozdaniach towarzystwa dotyczyły przede wszystkim skamieniałości górnośląskiego wapienia muszlowego, a szereg artykułów na ten temat opublikował również na łamach „Zeitschrift der Deutschen Geologischen Gesellschaft”. Poza tym był również aktywnym członkiem innych wrocławskich towarzystw, m.in. Towarzystwa Humboldtowskiego, Towarzystwa Fotograficznego, oraz działaczem na rzecz upowszechniania oświaty.

Do roku 1892 pracował jako nauczyciel pomocniczy, a następnie pełnoetatowy w Miejskiej Katolickiej Szkole Realnej. Od października 1892 roku pracował jako starszy nauczyciel Głównej Szkoły Realnej we Wrocławiu. 8 maja 1893 zmarł nieoczekiwanie po krótkiej chorobie. Na jego cześć C. Wachsmuth i F. Springer nadali jednemu z gatunków triasowych liliowców nazwę *Dadocrinus kunischi*. Muzeum Geologiczne Instytutu Nauk Geologicznych Uniwersytetu Wrocławskiego posiada w swych zbiorach głowonogi zebrane przez Kunischa z wapieni dewońskich w Dzikowcu (Góry Bardzkie) oraz liliowce i kości gadów z utworów środkowego triasu Krapkowic i Gogolina.

Ważniejsze prace:

- 1882 – Fossile Säugetierreste aus Schwenz (Grafschaft Glatz). *Jber. Schl. Ges. vaterl. Kultur* 60.
- 1883 – Ein ausgewachsenes Exemplar von *Encrinus gracilis* im Muschelkalk von Krapnitz. *Ibid.* 61.
- 1883 – Über *Encrinus gracilis*. *Z.D.G.G.* 35.
- 1884 – Eine Tiefbohrung im Weichbilde von Breslau. *Jber. Schl. Ges. vaterl. Kultur* 62.
- 1885 – Über der Unterkiefer von *Mastodonsaurus silesiacus* n. sp. *Z.D.G.G.* 37.
- 1885 – *Dactylolepis gogolinensis* n. gen. n. sp. *Ibid.* 37.
- 1886 – *Voltzia krapitzensis*. *Ibid.* 38.
- 1887 – Über die erste Pflanze des schlesischen Muschelkalks. *Jber. schl. Ges. vaterl. Kultur* 64.
- 1888 – Über eine Saurierplatte aus dem oberschlesischen Muschelkalk. *Z.D.G.G.* 40.
- 1888-1889 – Ergebnisse einer paläontologischen Erforschung des oberschlesischen Muschelkalkes. *Jber. Schl. Ges. vaterl. Kultur* 66-67.

- 1890 – Labyrinthodonten Reste des oberschlesischen Muschelkalks (*Capitosaurus silesiacus*).
Z.D.G.G. 42.
- 1890 – Das Liegende der Kreideformation in Oberschlesien. *Jber. Schl. Ges. vaterl. Kultur* 68.
- 1892 – Über neue Beiträge zur paläontologischen Kenntnis des oberschlesischen Muschelkalkes. *Ibid.* 70.
- 1892 – Der Untergrund von Breslau. Breslau.
- 1893 – Über artesische Brunnen in Beziehung der Wasserversorgung von Breslau. *Jber. Schl. Ges. vaterl. Kultur* 71.

Źródła:

Berner K. G. H. 1901. Schlesische Landsleute. Leipzig. S. 288.

Limpricht K. G. 1893. *Jber. schl. Ges. vaterl. Kultur* 71. Nekrologe. S. 7.

Portret ze zbiorów Archiwum Uniwersytetu Wrocławskiego.